

GENÇLER
TÜRKÇE'Yİ ALGILAYABİLİYOR MU?
Aslı DİNÇMAN

Türk Gençliğinde, tarihi yüzlerce yıl öncesine uzanan ve 210 milyondan fazla kişinin anadil olarak benimsediği bir lisanı konuşmanın bilinci var mı? (İstisnalar ne yazık ki kaideyi bozmuyor.)

Bu sorudan önce belki de, "Türk Gençliği, bilinçli bir yaşam sürdürüyor mu?" sorusuna yönelmek zorundayız. Ancak bu soru bizi, dünyanın en zengin dilini, bu kadar şuursuzca konuşan bir gençliğin çıkış noktasına götürebilir.

Burada, "BİLİNÇLİ YAŞAM"dan neyi kastettiğimi özetlemek istiyorum: BİREYSEL, TOPLUMSAL, ÜLKESEL VE EVRENSEL DEĞERLERİN FARKINDA OLARAK YAŞAMAK. KENDİNİN FARKINDA OLARAK YAŞAMAK...

Türkçe, bizim için çok önemli ve yaşamsal bir değerdir. Çünkü kendimizi, kendi değerlerimizi ifade edebilmemizin tek anahtarıdır. ATATÜRK, bakın bu konuda ne diyor:

"MİLLET; dil, kültür ve ülkü birliği ile birbirine bağlı vatandaşların oluşturduğu bir siyasi ve sosyal toplumdur."

Büyük önderin bu sözünde milleti tanımlarken ilk sırada dile yer vermesi, düşündürücüdür. Demek ki, bizi birbirimize dilimiz bağlıyor. Öyleyse, tersini de göz önünde bulundurmak zorundayız; BİZİ BİRBİRİMİZDEN ÖNCELİKLE DİL AYIRABİLİR. Bu bölünme, en kolay kimlerin zihin ve davranışlarında şekillendirilebilir? Elbette ki, GENÇLERİN...

Gençler; yabancı dil bilmedikleri için değil, tıpkı Avrupalılar gibi, anadillerini sevdikleri için Türkçe konuştuklarında, kendilerini daha az entelektüel hissediyorlarsa, ortada bir sorun var demektir. Bu önemli sorun, Mustafa Kemal ATATÜRK'ün de, hayatı boyunca aşmamız için büyük çaba sarf ettiği, "AŞAĞILIK KOMPLEKSİ"dir. Bunun içindir ki, ölümsüz önderimiz, "Güneş Dil Teorisi"ni bizzat geliştirmiştir.

Bakın ATATÜRK ne diyor:

"Milli his ile dil arasındaki bağ çok kuvvetlidir. Dilin milli ve zengin olması, milli hissin gelişmesinde başlıca etkidir. Türk dili, dillerin en zenginlerindendir. Yeter ki, bu dil şuurla işlensin. Ülkesini, yüksek bağımsızlığını korumasını bilen Türk milleti, dilini de yabancı diller boyunduruğundan kurtarmalıdır."

Oysa büyük önder hayatımızdan çıkıp, yüreklerimize girdikten sonra dilimize duyduğumuz inancı yitirmeye başladı. Son zamanlarda da, **Türkçe dururken, 1500 sözcüğünü Türkçe'den alan İngilizce vb. dilleri yarım yamalak da olsa konuşmak için birbirimizle yarışır olduk.** Türkçe'nin bilim dili olmadığına inandırıldık. **İstisnalar dışında, aydınlarımız ve sanatçılarımız zaten kozmopolit bir dil geliştirmiş durumdalar.**

Türkçeye sahip çıkabilecek tek güç olarak, HALK var. Aslında o, en büyük güç... Ancak, çoğunluğu genç nüfus olan halkın da, TÜRKÇE'YE SAHİP ÇIKMA konusunda, ne yazık ki çok çeşitli yöntemlerle beyni yıkanmaya çalışılıyor.

DİLİ YASAKLAMAK, RADİKAL TEPKİLERE YOL AÇAR. OYSA DİLİ BOZMAK; HEM DAHA KOLAYDIR, HEM DE BİLİNÇLİ YETİŞTİRİLMEMİŞ KİTLELERDE, YETERLİ ÖLÇÜDE TEPKİYE YOL AÇMAZ.

Bu yolda çaba harcayanların ne kadar hain ve derin projeler yaptıklarını anlamak, hiç de zor değildir. Gençlerin konuşmalarına, yazışmalarına kulak kabartmak/gözetmek yeterlidir. **Okullarda öğretilen Türkçe, ne yazık ki, çoğu genç tarafından okullarda bırakılmaktadır.** Çünkü Türkçe yerine, yabancı sözcüklerle iletişim kurmanın özendirildiği bir ortamda, milli benliğiniz yeterince gelişmemişse, dilinizin evrenselliğini unutmanız ve başka dillere öykünmeniz, olağandır.

Bu koşullarda, dilimizi hakkıyla algılayabilmek ve onu en üst düzeyde kullanarak nitelikli iletişim kurabilmek için; öncelikle biz gençler, bizi birbirimize kenetleyen dilimizin gücünü, güzelliğini ve evrenselliğini keşfederek, onu yabancı dillerin baskılarından ve yozlaşmaktan kurtarmalı, korumalıyız. Bunun da en güvenilir yolu, OKUMAKTIR...

Hatırlamalıyız ki, ülkemizi savunmamızın ilk adımı, dilimize sahip çıkmaktır...

İzmir, 20 Şubat 2007